

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۲۲ نومبر ۲۰۱۶

دوه پنځوسم مجلس (خلکوته د غناپه سترگه کتل)

دجمعی په ورځ سهار د ۵۴۵ هجری قمری کال دروژی دمیاشتی په دریمه، شیخ عبدالقادر گیلانی (قدس سره) په مدرسه کی داسی وفرمایل:

(ای قومه) خدای لوری ته بیره راوگری، اوله خلکووتښتی. دنیا پریردی اوپه زړه اوځان سره خدای ته مخ راوړی. آیا دحق کلام موندی اوریدلی چی فرمایي: (أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَصِيرُ الْأُمُور) - "پوه شی چی ټول کارونه خدای ته راگریزی. سوره شوری آیه ۵۳".

(ای دخدای بنده) خلکوته دبقاء په سترگو مه گوره، بلکه دوی ته دفنا په سترگو وگوری، دوی ته دگټی اوبیاتوان سترگی مه نیسی، بلکه دوی دعجز اوناتوانی په حال کی وگوری. خدای په یگانگی سره وپیژنی اوپرده توکل وکړی، اوبیهوده په هغه څه پسی چی دخدای په نزد بی ارزښته دی مه ځغلی. دنیا اوهرڅه چی په هغی کی دی دپاملرنی وړندی، اوتول تغیرات اوبدلونونه یی دپاملرنی وړندی. دمومن زړه له دغه ډول مسایلوڅخه فارغ دی، خصوصاً که دمدادی وسایلو اوسببونودقید څخه فارغ وی، ولی هرکله که داهل اوعیال دارتیا لپاره سببونو ته ضرورت پیداشو، په ظاهره هغی ته پاملرنه کوی، ولی باطنا دحق په حضورکی وی، ځکه باوری دی چی هرڅه چی مقدروی، وبه رسیږی، لذا نورد ډیرو اولروپه طلب کی ندی، نه دمقسوم له ځنډ څخه مایوسه دی، اونه هم دبیری غوښتونکی دی، ځکه ورته څرگنده ده چی هرڅیز ځانگری زمان لری، دغه ډول افراد عاقلان اونیک اندیشان دی، اوهغوی چی تل دډیرو اولرو اوپه بیره اوځنډ پسی دی، لیونیاندی، خدای پاک دهغه چا دوست دی چی په هرحال کی له خدایه راضی، دټولو مقدراتو پروراندی صابره وی، اوله همدی سببه دی چی دی دتوفیق په لاره هدایت کوی، اوده ته وایی "أَنَا رَبِّكَ". همداسی چی دغه خطاب موسی علیه السلام ته ورسید، موسی ته یی په ظاهره خطاب وکړ، ولی دعارف زړه ته الهام کیږی، چی دغه لطف اوعنایت عارف دباطن په غورو اوری، اودا دبېغمبراکرم (صلی الله علیه وسلم) دکرامت په سبب دی.

دبېغمبر انومعجزی په ظاهره دی اوداولیاءالله کرامات په باطن (۱)!

اولیاء (عامل علما) اودانبیاء وارثان دی، اودوی دی چی دخدای دین دجن اوانس شیطان له شره څخه ساتی. ته دخدای اودهغی درسول په پیژندنه سره جاهل یی، ای منافقه، ته نه پوهیږی چی د(اولیاءالله) قوم په کوم مقام اومنزلت کی

دی، ته په ظاهره دقرآن تلاوت کوی، ولی نه پوهیږی چی څه غواړی، عمل کوی ولی دهغی لپاره ښکاره اوڅرگندلوری اوموخه نلری، ستا دغه کره دهغی دنیا سره ښایی چی آخرت په ځان پسی ونلری، ددی کارپایی به وروسته درته څرگندی شی.

عقل اوسه، توبه وباسه، لال اوگنگ شه، ته له خدایه، دخدای له رسوله اوداولیاءالله له مقامه بیخبره اونآگاه یی، لازمه ده په توبه کی زیاروباسی، سکوت غوره کړی، اوپخپل حال باندی فکروکړی. دهغه وخت په هکله چی په قبرکی اوسی فکروکړه، دخدای دلاری په هکله فکروکړه ترڅودرته نورعطا کړی چی په هغی به دنیا اوآخرت دواړه روښانه وگوری. هغه څه چی درته وایم ومنه اوپه هکله یی زیاروباسه، په هوا اوهوس سره زړه مه تره،سرنوشت دمسولیتونو څخه داوړی خالی کولو لپاره بهانه مگرزوه، په ټینگ هوډ سره ملاتړلی پرته له چون اوچرا څخه دخدای په لاره کی په عمل لاس پوری کړه، پوه شه چی مونږ یوازی زیارباسو اوخدای پاک هم فاعل مایشاء دی: **(لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ)**.

ای ددنییا طالبه، ای دحراموخورونکیه، څرنگه دزړه دنور اودباطن دصفا طمع لری؟ پوه شه چی دقوم وینا دضرورت پروخت ده، خوب یی دغرق شویو خوب، خوراک یی دناروغانوخوراک، اودا مداومت لری ترڅوچی یی مرگ راورسیږی، دوی دملانکوپه شان دی، چی خدای یی په هکله فرمایلی: **(لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ)**-"په هغه څه چی گمارل شوی دخدای نافرمانی نه کوی، بلکه په هغه څه چی امرشوی ترسره کوی. سوره تحریم آیه ۶"،

(ای قومه) زما وینا په ایمان سره واوری، ځکه زما کلام دزړونو روښنایی ورکونکی ده، پس په زړه اوباطن ورته غوږشه، ظاهر اوباطن ته به موهوساینه ورسوی، اودنفس او هوا قدرت به مومات کړی، اودشهوأتواوربه مرکړی. پوه شی چی زیانبارترین شی چی پری ککړیاست، شهوتونه دی، چی دنیا ته موراغب کوی، اوقفرموپه نظر زښت کوی، بالاخره موپه هلاکت کی اچوی.

یوه دبزرگانوڅخه(دخدای رحمت دی وی پری) ویلی: "دتقوی حقیقت دادی چی، که هرڅه په زړه کی لری، په یوه سرلوڅی طبق کی یی کښیږده اوپه بازاریی وگرزوه، په هغی داسی شی ونه اوسی، چی پری شرمنده شی". ای جاهله څه شی ته دی ته وادارکړی یی چی له تقوی څخه لیری اوسی؟ اوکه څوک درته وواپی چی تقوی غوره کړه اوله خدایه وپارشه، په قهرکیږی، کله چی درته ویل کیږی حق ته غوږشه، سستی کوی، اوکه څوک موله کړوڅخه انکاروکړی، په هغی غیظ نیسی، منتهی قهردی له ده پتوی. دمومنانو امیرحضرت عمر فاروق(رضی الله تعالی عنه) فرمایلی:(څوک چی له خدایه وپیږی،دخدای دامرپروړاندی دنوروپه نسبت خپله غصه نه پتوی). متعال خدای په قدسی حدیث کی فرمایلی: **(كُنْتُ أَحِبُّكُمْ لِمَا أَطْعَمُونِي فَلَمَّا عَصَيْتُمُونِي بَعَضْتُمْكُمْ)**-"ترکومه چی زما اطاعت کوی، تاسوراته گران یاست، اوهرکله که نافرمانی مووکړه په تاسو په قهرکیږم".

تاسو په خدای پاک گران یاست، نه دارتیاله مخی، بلکه ستاسوپروړاندی دلطف اوعنایت له مخی. پس پوه شه چی پرخدای تاسو درحمت له مخی گران یاست، نه دځان لپاره، ستا طاعت اوبندگی په دی خاطرخوښوی چی ستا سوپه گټه ده. پس تل باید دداسی ذات په یاد اوسی چی تردی حده تاسو پری گران یاست. دهغه چاڅخه چی تاسو دخپلو گټولپاره گران گنی، لیری اوسه. ریښتینی مومن هرڅه دنسیان په لاسو لاهوکړی، اوبیوازی دمولا په یاد دی، په دی مقام کی ورته قرب اوریبښتینی ژوند ورته حاصل کیږی، اوتوکل یی کمال ته رسیږی، اوتوکل هم دده ددنییا اوآخرت چاری سمبال اوتعهدکوی. هرکله که دبنده توکل اوتوحید دکمال حد ته ورسیږی، خدای ورسره داسی چلند کوی لکه دابراهیم خلیل سره یی کړی، چی هغه یی په معنی اوحال باندی آگاه کړی، دمعنوی خوراک اوڅښاک نه یی پری وخورل او

وځښل، اودخپل قرب سره یی ورته ځای ورکړ، په دی حال کی یی رابطه له خدای سره په معنی اوباطن کی ټینګه شوه، نه د صورت اوظاهر له مخی.

آیا له دی څخه نه شرمیری چی حرص اوطمعی ته دسمتګرانو خدمت اودحرامو خوړو ته وادارکړی یی؟ ترڅو له دی حرامو ګټه پورته کوی اودپادشاهانو اوسلاطینو خدمت ته دی ملا تړلی؟ پوه نه یی چی ددوی دقدرت بساط دیرژر په تولیدو دی؟

دحق خدمت ته ملازم اوسه چی لایزاله اوابدی قدرت دی. عاقل اوسه اوله دنیا څخه په لږو قناعت وکړه، ترڅو په آخرت کی ډیرونعمتونو ته ورسیری، خپله مقسومه روزی دزهد اوتقوی په لاسونو سره وخوره، اودمولا په درگاه مقیم اوسه نه دسلاطینو اودپادشاهانو اونه دطبع اوهوی اودنفس دشیطان په خدمت کی. هرکله که دی له دنیاڅخه خپل قسمت ترلاسه کړ، اوزره دی دمولا په خدمت کی و، دانبیواو فرشتوتولی ارواګانی به دی یاری وکړی. عاقلان وایی: مونږخپل قسمتونه اوبهری هم دمولا په وړاندی اودده په صلاح دید کی قرارورکړو، نه په یوازی توګه په کوروکی. زاهدان په جنت کی متعم کیری، طعام اوشراب یی دحق انس اوقرب اودحق عزّ وجلّ دیداردی، دنیا یی به عقبی پلورلی، اوبیایی عقبی هم په لقاءالله سره معاوضه کړی. راستانودخدای په محبت کی دنیا اواخرت دواړه په یوه دیدارمعامله کړی. اوله دواړوجهانونوپرته له خدایه بل څه نه غواړی، اوهرکله که دغه بیع اومعاوضه اتمام ته ورسیده دکرم دریاب په جوش راځی، اودنیا اواخرت دواړه ورته راګرځوی ترڅو دطبع په مقتضی تری ګټه پورته کړی، په داسی حال کی چی هیڅکله هم ځان دهغی اړ نه بولی، دغه ټول عملونه یی د الهی قضا اوقدرسره په موافقت کی دی، اودمولا په حضورکی ددب مراعات، اووایی: (وَإِنَّكَ لَتَلْعَمُ مَا تُرِيدُ)- "هررنګه چی غواړی مونږته یی رازده کړه".

لویه خدایه، مونږته داسی زده کړه چی پرته له تاڅخه ځانونه له نوروبی نیازه وګڼو. مونږته رازده کړه چی له لوړی، تندی، اوپستی سره چی ستا غوښتنه وی، سازګاره اوراضی اوسو، اوستاپردرگاه په ځاپورو. په مجرد چی دغه امرترسره شو اومطمئننه نفس حاصل شو،خدای درحمت اورأفت په سترگو ورته گوری، اوله دلته نه یی عزت اوله فقرنه یی بی نیازی ته رسوی(ده ته دطبع استغنا ورپه برخه کوی)اودقرب مقام په دنیا اواخرت کی ورپه برخه کوی.

مومن ددنیا له حرص څخه ډډه کوی، اودزهد جانب مراعات کوی. زهد دباطن ککړتیاوی اوتیاری پاکوی، زړه ته آرامش ورکوی، وروسته بیا دقدرت لاسونه دزړه څخه حجابونه لیری کوی اوبنده نورپه دنیا بوختیا په ټوله سره له لاسه ورکوی،اوسرترپایه حق ته متوصل کیری، دشریعت داومرو په ترسره کولو لاس پوری کوی، چی دده اونورو ترمنځ مشترک دی، سترګی پرانیزی، خپل اودنورو عیبونه وینی، اودهغوی په اصلاح کی زیارباسی. بنده په داسی مقام کی پرته دخدای ترلوری سره آرامش نلری، دغیرخدای څخه نه اوری، دنوروڅخه ویری اوهیلی ته پاملرنه نکوی، اوپه ټوله سره دخدای سره بوخت کیری، په پایله کی پاداش ته رسیږی، چی نه سترگو هغه لیدلی وی اونه هم غوړو اوریدلی وی اونه دچاپرزره تیرشوی وی.

(ای دخدای بنده) لومړی په ځان لاس پوری کړه، بیا دنوروپه فکرکی اوسه. دشمع په څیر مه اوسه چی خپله وسوزی اونور رنا کړی. دنفس دخوا له مخی په کړوکی مه ننوزه، ځکه که خدای په کوم کاراراده وفرمایي نووسایل به یی درته چمتو کړی. اوکه خدای وغواړی تانوروته په ګټه رسولو وګماری، ثبات اوله خلکو سره مدارا اودنورو درنځ منلوتوان به هم درته درکړی، زړه به دی پراخه کړی، اوپه هغی کی به دالهی احکامو دملوقدرت هم ځای په ځای کړی، سیراوباطن به دی په نظرکی ونیسی، اوپه دی حال کی به په خدای کی فانی شوی وی،اوځان به له لاسه ورکوی. عزّوجلّ خدای فرمایي: (يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ)- "ای داوده، مونږ ته په ځمکه خلیفه اوځای

ناستی گمارلی بی. سوره ص. آیه ۲۶" دغه بارزبسته وینا(انا جعلنک خلیفه) ته په غورځیرشه، اونه فرمایي: (انت جعلت نفسک) تاخپله ځان داسی کړی، بلکه دخدای له لوری ماموری. داوایاءالله قوم له ځانه اراده اواختیارنلری، په ټوله سره دحق دامرپه اختیار اوتدبیرکی دی.

ای دحق له سمی لاری لیری شویه! ته دکامل اومقتنع حجت اوبرهان څخه بی برخی بی، پس له محاجبی څخه لاس لیری کړه. ته چی مستقیمه لاره په مخ کی لری، اوحلال اوحرام درته بشکاره دی، نورکوم څه دحق پروراندی گستاخی اوجسوری ته وادارکړی بی؟ کوم څه ستا خوف له خدایه کم کړی دی؟ کومو عواملو دحق له دیداره کاهل او سست کړی بی؟ پیغمبراکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(خَفَ مِنْ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)** "له خدایه داسی وویریرده چی گواکی هغه وینی، اوکه هغه نشی لیدای، هغه تاوینی".

بیداران اوهوښیاران خدای دزړه په وسیله وینی، اوپراگندگی بی په مجموعیت باندی بدلیږی، داسی لکه چی په قالب کی تویی شوی وی اودیوه واحد صورت په څیراغلی دی. ددوی اوخدای ترمنځ ټول حجابونه لیری کیږی، مبانی بی ترمنځ لیری کیږی اومعانی پکی ځان نیسی، وسایل منقطع کیږی، اوظاهری اربابان برکناره کیږی، اونورورته پرته له خدایه بل څه نه پاتیږی. گفتار، حرکت اوخوشحالی له لاسه ورکوی، ترڅو پدی مقام باندی نایل شی، اوکله چی په دی امرنایل شول نومقصود ته رسیدلی دی. لومړی ددنیا له بندگی څخه دباندی وزی، بیا په ټول وجود په خدای وصل کیږی. اول ته کور، بازار اوهرځای کی ترآزمایښت لاندی وی **(يَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ)**-"ترڅو ووینی چی څه ډول عمل کوی". په دی مقام کی سپرپادشاه، زړه وزیر اونسف اونورغری خدمتگاران اوچاکران وی. سیردحق له دریابه څښی، زړه له سرڅخه سیرابیږی، اومطمئنه نفس هم له زړه استفاضه کوی، ژبه له نفس څخه بهره اخلی، اوغری له ژبی څخه برخورداره کیږی.

هرکله که ژبه صالح وه، زړه به هم اصلاح کیږی، اوهرکله که ژبه فاسده وه، زړه هم فساد اوتباهی ته کشوی. پوه شه چی ژبه دتقوی اوتوبی پری ته اړه ده، ترڅوله بیهوده اوفناق اچونکی گفتاره ډډه وکړی، اوکه دی دامرمتحقق کړ، دژبی فصاحت به دزړه په فصاحت تبدیل شی، اوپه پایله کی به زړه منورشی، اودنوراغیزه به بی ژبی اونورو غرو ته هم ورسیري، اوپه دی حال کی به وینا ته مقربه ژبه وویل شی، اودقرب په حال کی به ژبه له دعا اوذکره خاموشه شی، ځکه دعا اوذکربعد ژبه ده اودلیری والی، اودقرب ژبی لره سکوت اوخمود لازم دی، چی یوازی په دینن اودباطن په بهره مندی قناعت کوی.

لویه خدایه، مونږدهفوکسانو له ډلی وگرزوه چی په دنیا کی دزړه په سترگوستا دجمال مشاهده کوی، اوپه آخرت کی دظاهربه سترگو ستا جمال او عظمت ته کتنه کوی.

و"اتنا فی الدنيا حسنه وفي الآخرة حسنه وقنا عذاب النار)آمین.

(۱)-کرامت دقرآن له نظره دخدای په نزد دبزرگی اومحترم گنلو په معنی ده، یعنی هغه بنده چی دخدای پروراندی داحترام اوارزښت خاوند وی، دکرامت درلودونکی دی، خپله بی فرمایلی چی دکرامت ترتولو لوړ معیاراوظابطه، تقوی ده (الا ه ان اولیاء الله لاخوف علیهم ولاهم یحزنون، الذین آمنوا وکانوا یتقون). په دی توگه خدای بندگنوته تر تقوی اوایمان بله ښه عطیه نده کرامت بښلی.

پس هرڅوک چی باایمان تره اومتقی تره وی، مکرم تراومحترم تردی. ولی په عرف اواصلاح کی په عرفانی متونو اوکلامی کتابونو کی کرامت هغه قولی اوعملی تصرفاتواوآخلاق العاده اعمالو ته ویل کیږی چی دخدای په اذن ځینو اولیاءالله ته دبزرگی ښوولو اومکرم گنلو لپاره، په مخ ورځی.

دكرامت او معجزى توپير هم په دى كى دى چى معجزه دتحدى اودغيرمسلمانانو دغوښتننى اودنبوت دصدق داثبات لپاره وى، اوښكاره كول يى مقصود اومطلوب وى،پداسى حال كى چى په كرامت كى دمنكرينو غوښت مطرح نه وى، اوښكاره كول يى كه ښكاره نه وى ،نو پتول يى مطلوب دى. بايد دى مهم ټكى ته پام وشى چى خارق العاده تصرفات په هغه وخت دتكريم نښانه وى، چى دشخص عمل اوژوند دكتاب اوسنت سره سم وى اودايمانى اوتقوى په ضوابطو سره ولاړ وى، اوكه نه خارق العاده اعمال دساحرانو اودشيطان له پيروانوهم ښوول كيږي، او هغه څه چى دتوپيرو دى، هماغه له خداى اورسول څخه پيروي اومتابعه دى. ژباړن.